

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

- 1 *Εἰτα Ἀλέξανδρος μὲν ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λούσασθαι καλόν τε καὶ διαυγῆ τὸν ποταμὸν ἵδων καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν καὶ προσηνῶς ὁξὺν καὶ νήξασθαι ἡδὺν καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρόν, ὥστε καὶ ἐπὶ προδήλῳ τῇ νόσῳ ἦν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ δοκεῖ μοι οὐκ ἄν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι· οἶκον δέ τις ἵδων μεγέθει μέγιστον καὶ 5 κάλλει κάλλιστον καὶ φωτὶ φαιδρότατον καὶ χρυσῷ στιλπνότατον καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον οὐκ ἄν ἐπιθυμήσει λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι περὶ τούτους διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι καὶ ἐλλαμπρύνασθαι καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς 10 καὶ θαυμάσας μόνον ἅπεισι κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπὼν μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ τις ἄναυδος ἢ φθόνῳ 15 σιωπᾶν ἐγνωκώς; Ἡράκλεις, οὐ φιλοκάλου τινὸς οὐδὲ περὶ τὰ εὔμορφότατα ἐρωτικοῦ τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ καὶ ἀπειροκαλία καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τῶν ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιοῦν καὶ 20 τῶν καλλίστων ἀποξένοῦν καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἴδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο, ἵδεῖν μόνον καὶ περιβλέψαι καὶ τῷ ὄφθαλμῷ περιενεγκεῖν καὶ πρὸς τὴν ὄροφὴν ἀνακύψαι καὶ τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡσθῆναι δέει τοῦ μὴ ἄν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τῶν βλεπομένων εἰπεῖν, ὅστις δὲ μετὰ παιδείας ὥρᾳ τὰ καλά, οὐκ ἄν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν ὅψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν οὐδὲ ἄν ὑπομείναι ἄφωνος θεατὴς τοῦ κάλλους γενέσθαι, πειράσεται δὲ ὡς οἶόν τε καὶ ἐνδιατρῆψαι καὶ λόγῳ ἀμεύψασθαι 25 τὴν θέαν. ἡ δὲ ἀμοιβὴ οὐκ ἐπαινος τοῦ οἴκου μόνον—τοῦτο μὲν γὰρ ἵσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἐπρεπε, τὴν Μενελάου*